

[Hauch.]

Lovforslaget blev, som Tingets Medlemmer vil erindre, umiddelbart før den endelige Afstemning skulde ske, foreslaaet henvist til et Udvalg. Vi vilde ikke modsætte os, at Sagen henvistes til Udvalg, selv om det maa siges, at det var et noget usædvanligt Tidspunkt, det skete paa, men jeg vil dog udtale Haab om, at den her benyttede Fremgangsmaade ikke bliver almindelig, idet det neppe vil være nogen god Arbejdsmaade for Tinget. Under Behandlingen i Udvalget viste det sig, at Sagens Henvi- ning til Udvalg lige saa godt, naar man havde tænkt sig om, kunde have været foreslaaet ved Slutningen af første Behandling her i Tinget, og jeg henstiller, at denne Fremgangsmaade saa vidt muligt benyttes i Fremtiden.

Der blev, som det vil fremgaa af Betænkningen, af de socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget fremsat Ønske om, at nogle Spørgsmaal rettedes til Ministeren, men Ministerens Besvarelse af de af Udvalget stillede Spørgsmaal har ikke kunnet ændre Flertallets Syn paa Sagen. Den Omstændighed, at der nu kun er ca. 1½ Maaned tilbage af denne Rigsdagssamling, dersom den slutter til normal Tid, uden at det skønnes, at man i det høje Folketing er naaet ret vidt med Behandlingen af det saakaldte Afrustningsforslag, maa bestyrke Flertallet i den Opfattelse, at der kan komme til at gaa lang Tid hen, før Afrustningsfor- slagets Skæbne tør siges at være endeligt afgjort. Under Hensyn hertil er der endnu mindre Grund til at vedtage det foreliggende Lovforslag, end der var, da vi sidst havde Sagen til Behandling her i Tinget, og jeg skal derfor paa Flertallets Vegne anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod dette Lovforslag.

C. F. Sørensen: Naar jeg paa mit Partis Vegne ved Paabegyndelsen af tredie Behandling af nærværende Lovforslag anmodede om at faa Lovforslaget henvist til en Udvalgsbehandling, var Aarsagen hertil en Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister, hvorved han opfriskede en Begivenhed, som var fuldkommen analog med denne, og som fandt Sted ved Behandlingen af et lignende Lovforslag i 1927. I 1927, under Venstres Regering, stilledes der fra Regeringens Side et Forslag til Lov om Rigets Forsvar, d. v. s. Forslag om en ny Militærordning. Samtidig stilledes der Forslag om at udtage 2 Mill. Kr. af den 10-aarige Bevilling paa 3 Mill. Kr. aarlig til Hærens Bygninger, Beholdninger o. s. v., og den samlede

Rigsdag, alle Partier saavel i Folketinget som i Landstinget, sluttede sig dertil. Da ingen vidste, hvorledes det vilde gaa med det af Regeringen fremsatte Forslag om en ændret Militærordning, fandt man denne Fremgangsmaade rimelig, idet man saa kunde se, hvad kommende Tider vilde bringe, og Rigsdagen tiltraadte enstemmigt med forskellig Begrundelse dette Forslag om for Aaret 1927—28 at udskyde 2 Mill. Kr. af den 10-aarige Bevilling.

Nu 2½ Aar efter staar vi i en lignende Situation i den danske Rigsdag. Den ansvarlige Regering har paa Rigsdagen stillet et Forslag om at oprette et Vagtkorps og en Statsmarine til Afløsning af Hær- og Flaadeordningen af 1922. I nøje Samklang med Venstreregeringens Opfattelse i 1927 foreslaar den nuværende højtærede Forsvarsminister, at der af den nævnte gamle Bevilling udgaa 2,4 Mill. Kr., saaledes at der kun anvendes de 600 000 Kr., hvis Anvendelse nødvendiggøres ved bestilt Materiel i Ind- og Udland. Men nu forbavses man over Venstres fuldkommen ændrede Stilling. Jeg har sagt det før og gentager det nu, at de Konservative kan det ikke nytte at regne med; deres Linie er saa nøje afstukket, saa det er nødvendigt, for at den historiske Linie kan holdes, at de siger klart og tydeligt: Vi kan ikke gaa med til noget Kompromis, vi vil have saa meget som muligt. Jeg forstaar saa udmærket godt det konservative Folkepartis Stilling, men jeg forstaar ikke Venstrepartiets Stilling, dette gamle antimilitaristiske Parti, som stod helt anderledes i 1927, end det gør nu. Jeg har lige redegjort for, hvorledes Venstre som Regeringsparti gik med til den fornuftige Ordning at udskyde 2 Mill. Kr. Som Oppositionsparti 2½ Aar efter nægter Venstre kategorisk at gaa med til saa nogenlunde det samme — det drejer sig kun om 400 000 Kr. mere —, som Partiet gik med til i 1927.

Det er denne forandrede Stilling, som vi Socialdemokrater har saa ondt ved at forstaa, og det var det, der gav mig Anledning til indenfor mit Parti — efter at have hørt Forsvarsministerens Udtalelser og have læst det stenografiske Referat deraf — at rejse Spørgsmaalet: Mon der ikke, naar Forholdene i 1927 og 1929—30 holdes op imod hinanden, skulde være Mulighed for i det overvejende, i det roligt prøvende Landsting at faa en Forhandling i Gang med Partiet Venstre, saaledes at vi kunde komme til en rimelig Ordning, ikke en Ordning, der gaar ud paa at forhindre, at det fulde Beløb, 30 Mill. Kr., bliver brugt gennem den Periode, hvori det er tilsigtet, at de skulde bruges,